

danne Forslag, som jeg maatte finde for-
nødne.

Bloch: I § 7 og maaskee flere Steder findes det Udtryk „paa Aastedet“. Jeg har aldeles Intet imod et Møde „paa Stedet“, men derimod fra Udtrykkets Side Noget imod et Møde „paa Aastedet“. Jeg veed nok, at dette Udtryk er gaaet over i Forretnings- sproget; men „Aastedet“ er vistnok et uberettiget Substantiv, der er fremkommet ved Sammen- sætning af Præposition og Substantiv. „Aa- stedet“ er vistnok ligefrem „paa Stedet“, og me- dens man saaledes ikke kan have Noget imod „et Møde paa Stedet“, synes „et Møde paa Aastedet“ kun at kunne betegnes som en uhel- dig Pleonasm, der maa søges undgaaet.

Da Ingen videre begærede Ordet, fattedes Sagen's Dvergang til anden Behand- ling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

Lehmann: Jeg skal tillade mig at an- drage paa Nedsættelse af et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer.

Frolund: Jeg skulde tillade mig at ud- tale det Ønske, at Sagen maatte gaae til anden Behandling uden noget Udvalg. Vi ville jo fra denne Samling medbringe meget saa Re- sultater; det lader jo til, at vi kun ville faae over- ordentlig faa Love færdige. Dette er nu en Lov, som har været behandlet her før og nu i det andet Thing med megen Omhyggelighed, hvilket har trukket den temmelig længe ud; der var ogsaa en Eenstemmighed i det andet Thing, som er glædelig, og som lader haabe, at hvis Sagen ikke her begravnes i et Udvalg, vil Loven udkomme, men kommer den i et Udvalg og omskrives den der, som sædvanligt her er Til- fældet i Udvalgene, saa kan man ikke faae Ende paa Sagen. Det vil derfor meget bedrøve mig, om Sagen skulde blive sendt til et Udvalg, og man saaledes forhindrede, at Loven kommer ud.

Drejer: Jeg skal tillade mig at under- støtte det fremsatte Forslag om Nedsættelse af et Udvalg, og jeg gjør det ikke for at for-

hindre, at Loven kommer ud eller for at faae den begravet, men i den Tro, at en Udvalgs- behandling netop vil tjene til, at Loven kom- mer ud. Jeg troer at turde forudsætte, at Stemningen i det Hele taget er for, at Loven maa gaae igennem, og at Loven i sine væsent- lige Dele er af den Bessaffenhed, at det tør haabes, at, om der ogsaa bliver foretaget nogle Forandringer, disse da ikke ville blive af anden Bessaffenhed, end at det andet Thing og Regjeringen ville kunne gaae ind derpaa. Men Sagen er af saa stor og gennemgribende Bigtighed og foreligger nu i en saa ny Stik- kelse, at næsten Sømmelighed synes at byde, at Landstinget benytter alle de Midler, der staae til dets Raadighed, for at give For- slaget den omhyggeligste og muligst grundige Behandling. Det var blot det, jeg vilde ud- tale, og jeg haaber, som sagt, at et Udvalg paa ingen Maade vil bidrage til at forhale Sagen; da vistnok Medlemmerne af hverste Gyne ville søge at tilendebringe det Hverv, der bliver dem overdraget.

Lehmann: Jeg troer ogsaa, at, hvad jeg i denne Sag har fremsort ikke kan efter- lade mindste Tvivl om, at mit Ønske ikke er at begrave Sagen, men at fremme den, og dertil er Nedsættelsen af et Udvalg ikke paa nogen Maade overflødig. Jeg troer at have paavist, og skal gjøre det i yderligere Detail, at det er meget naturligt, at ogsaa de, der i alt Væsentligt samstemme med den Opsættelse, der her ligger til Grund, kunne ønske at op- fylde deres Pligt som Rigsdagsmænd, at bi- drage til, at de Love, der udgaae, faae den bedst mulige Form. At Sagen er behandlet her før, er uændeligt paa det her fore- liggende nye Lovforslag. Hvis Sessjonen bliver temmelig resultatløs, som et æret Med- lem (Frolund) har sagt, troer jeg i alt Fald ikke, at det er Landstingets Skyld, og hvad der glæder eller bedrøver det ærede Medlem, kan ikke være noget Motiv for min Af- stemning.

Frolund: Det Sidste havde jeg heller ikke ventet; det er mig for Resten ogsaa lige tjært. Jeg har troet, at, naar man er temme-